

Nr 229

Av herr **Lassinantti m. fl.**, om införande av ett särskilt kallortstillägg på allmänna barnbidrag och särskilda barnbidrag.

De familjepolitiska åtgärderna syftar till att ge barnfamiljerna samma levnadsstandard som familjer utan barn. Ännu har man inte förverkligat denna målsättning, men den nyligen föreslagna höjningen av de allmänna barnbidragen måste uppfattas som ett betydelsefullt steg i riktning mot målet.

Med förestående riktpunkt för ögonen måste man godtaga uppfattningen, att kompensation bör utgå även i de fall, då kostnaderna för barns uppfostran och underhåll på grund av särskilda, påvisbara skäl är påfallande höga inom vissa delar av landet. Klimatet i våra nordligaste län måste anses vara ett typiskt sådant skäl. Att kostnaderna för kost och kläder samt för bostad där är högre än på sydligare breddgrader må gälla som bevis för detta påstående.

Här möter vi ett av socialpolitikens s. k. minoritetsproblem, vilkas lösning inte minst på sistone ansetts vara en angelägen uppgift.

Av betydelse är i detta sammanhang, att avskaffandet av barnavdragen i den kommunala beskattningen fr. o. m. år 1952 var ogynnsamt för barnfamiljerna i de flesta norrlandskommuner. Den genomförda höjningen av de allmänna barnbidragen med 30 kronor per år var där uppe mindre än vad det avskaffade barnavdraget uppgått till, medan å andra håll i landet förhållandet kunde vara det motsatta.

Sedan statsmakterna i andra sammanhang godtagit principen om särskilda kallortstillägg, synes tiden nu mogen att acceptera denna princip även för barnens vidkommande. De allmänna och särskilda barnbidragen bör därvid komma först i fråga. Bidragsförskotten synes av speciella skäl i här förevarande sammanhang inte böra upptagas till prövning just nu.

Det av oss förordade kallortstillägget kan fastställas till ett enhetligt belopp för ett större regionalt område eller få formen av en procentuell påbyggnad på det generellt fastställda bidragsbeloppet, varvid förslagsvis gällande kallortsregioner kunde ligga till grund för fastställande av tilläggets storlek.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t begära en skyndsamt utredning om möjligheterna att införa ett särskilt

kallortstillägg på allmänna barnbidrag och särskilda barnbidrag.

Stockholm den 25 januari 1957

R. Lassinantti

Ivar Jansson
Kalix

Olof W. Wiklund

Annie Jäderberg

Harald Larsson
i Hedenäset